

VPLYV OBSAHU KALOV, KYSLÍKA A pH MLADINY NA PRIEBEH FERMENTÁCIE

EFFECT OF TRUB, OXYGEN CONTENT AND HOPPED WORT pH ON THE COURSE OF FERMENTATION

MARIANA CVENGROSCHOVÁ¹, GABRIELA ŠEPEĽOVÁ¹, DANIELA ŠMOGROVIČOVÁ²

¹ Pivovar Šariš a. s., Pivovarská 9, 082 21 Veľký Šariš, Slovenská republika, e-mail: mariana.cvengroschova@saris.sabmiller.com

² Katedra biochemickej technológie, Fakulta chemickej a potravinárskej technológie STU, Radlinského 9, 812 37 Bratislava, Slovenská republika

Cvengroschová, M. – Šepeliová, G. – Šmogrovičová, D.: Vplyv obsahu kalov, kyslíka a pH mladiny na priebeh fermentácie. Kvasny Prum. 50, 2004, č. 10, s. 298–301.

Sledovali sme vplyv vlastností mladín na priebeh kvasenia a charakter piv. pH mladín v rozmedzí 5,1–5,4 má nepatrny vplyv na rýchlosť hlavného kvasenia, diacetyl sa rýchlejšie odbúral u mladín s pH 5,1 (6,9 dňa) a najpomalšie v prípade pH 5,4 (11,4 dňa). Po sensorickej stránke boli preferované hotové pivá vyrobené z mladín s vyším pH.

Pri použití rôzneho vzdušnenia mladiny 8 mg/l, 9 mg/l a 10 mg/l kyslíka neboli sledované žiadne rozdiely v priebehu fermentácie. Deň odstránenia kvasiniek z CKT, pokles diacetylku ako aj počet mŕtvyh buniek (do 2 %) boli porovnatelné.

U mladín s vyšším obsahom kalov bolo sledované dlhšie odbúranie VDK (diacetyl) na požadovanú hodnotu o 1 deň, nižšia stabilita peny o 5 sekund (2 %) a nižšia koloidná stabilita piva príbližne o 3 týždne (9 %), avšak neboli pozorované žiadne rozdiely v organoleptických vlastnostiach čerstvých piv. Pri infúznom spôsobe rmutovania bol pozorovaný vyšší zákal sladiny pri uhle 90° a nižší zákal pri uhle 15°. V hotovej mladine boli pozorované vyššie zákaly pri infúznom spôsobe rmutovania ako pri dekokčnom pri uhle 90° aj 15°.

Cvengroschová, M. – Šepeliová, G. – Šmogrovičová, D.: Effect of trub, oxygen content and hopped wort pH on the course of fermentation. Kvasny Prum. 50, 2004, No. 10, p. 298–301.

The effects of the properties of hopped worts on the course of fermentation and beer character were monitored in this work. Hopped wort pH in the range of 5,1–5,4 has insignificant effects on the speed of primary fermentation, the breakdown of diacetyl was faster in case of hopped worts with pH = 5,1 (6,9 days), the slowest diacetyl breakdown was observed for hopped worts with pH = 5,4 (11,4 days). From organoleptic point of view, finished beers prepared from hopped worts with a higher pH were preferred.

With different wort aeration (8 mg/l, 9 mg/l and 10 mg/l of oxygen), no differences were observed during fermentation. The day of yeast removal from cylindro-conical fermenters, decrease in diacetyl content as well as the number of dead yeast cells (to 2 %) were comparable.

In case of hopped worts with a higher trub content, 1 day longer breakdown of vicinal diketones (diacetyl) to the value required, lower foam stability (by 5 s – 2 %) and a lower colloidal stability (approx. by 3 weeks – 9 %) were observed, but no differences in the organoleptic properties of fresh beers. In case of infusion mashing, a higher haze level at the angle of 90° and a lower haze level at the angle of 15° were observed in unhopped wort. In hopped wort, a higher haze level in case of infusion mashing as well as during decoction mashing at the angle of 90° and 15° was observed.

Kľúčové slová: fermentácia, kaly, kyslík, mladina, pH

Keywords: fermentation, hot break, cold break, oxygen, hopped wort, pH

1 ÚVOD

Priebeh prípravy mladiny ako aj kvalita sladu sú veľmi dôležité parametre ovplyvňujúce kvasenie i výslednú kvalitu piva. Od pH mladiny závisí čírost, penivost, izomerizácia horkých kyselín, koloidná stabilita, mikrobiologická stabilita piva i priebeh kvasenia. Nižší obsah kalov v zakvásanej mladine má vplyv na intenzitu kvasenia, filtrovatelnosť piva,

chuťovú stabilitu, zlepšenie pivnej peny v dôsledku zníženia obsahu mastných kyselín. Na metabolizmus kvasiniek počas fermentácie a na ich fyziologický stav vo veľkej miere pôsobí aj prítomnosť kyslíka.

Prítomnosť kalov v mladine ovplyvňuje priebeh kvasenia aj chuťové vlastnosti a stabilitu piva. Odstránenie hrubých a jemných kalov je nutné, pretože kaly podporujú tvorbu komponentu starej chuti piva v ďalších vý-

robnych fázach [1]. Zadržovanie kovov v hrubých kaloch je príaznivé, pretože majú nepriaznivý vplyv na koloidnú stabilitu piva. Negatívny vplyv hrubých kalov na priebeh kvasenia mladiny nie je jednoznačne potvrdený, avšak väčšina autorov udáva, že hrubý kal musí byť pred kvasením dobre odstránený, inak by mohli vzniknúť problémy s vyššou farbou, drsnosťou horkostou, zhoršenou penivostou [2]. Prídavkom polyvinylpolypyrolidónu a karagé-

nanu *Polyclar Brewbrite* 10 minút pred ukončením chmelovaru sa zlepšilo zrážanie kalov a výsledkom bola čírejšia mladina. Zvýšil sa taktiež výtažok extraktu až o 3 %. Kvásenie sa skrátilo asi o 10 % a vzrástla života-schopnosť kvasiniek. Hotové pivá mali oproti porovnávacím vyššiu koloidnú stabilitu [3].

S poklesom kalov sa zlepší aj fyziologický stav kvasiniek a ich sedimentačná schopnosť [4]. Separáciou kalov sa znížili hladiny dusíka. Rozdiely v jednotkach horkosti, zníženie hladiny β -glukánov sú zanedbateľné. Separácia neovplyvnila chut' ani viskozitu [5]. Nedostatočným odstránením kalov môže byť spôsobená zhoršená filtrovatelnosť piva [6].

Kalná mladina podporuje viabilitu kvasiniek a tým aj ich výtažok, existuje však riziko vyšej prítomnosti mastných kyselín v médiu. Pívá z čírejších mladiín sú senzoricky výraznejšie, vyšší obsah kalov je možné doporučiť pri výrobe pív s vyššou stupňovitostou [7]. Kalné scedzovanie zvyšuje obsah mastných kyselín a tým jednoznačne zhoršuje stabilitu chuti piva. Ďalšie zhoršovanie vyvoláva zažívanie mladiny kyslíkom pred chmelovaram [8]. Vyššie nenasýtené mastné kyseliny sú v priamej závislosti na obsahu kalov v mladine. Vyššie nenasýtené mastné kyseliny sú prekurzormi nenasýtených aldehydov, ktoré sa tvoria pri starnutí piva a sú zodpovedné za zvetranú chut' piva. Zastúpenie volných vyšších mastných kyselín sa mení podľa čírosti mladiín. Obsah kalov v mladinách je závislý na technológiu na varni, vlastnostiach varených surovín a na oddelovaní mláta a kalov [9].

Ďalším veľmi dôležitým parametrom ovplyvňujúcim kvásenie je obsah kyslíka v mladine, a preto je veľmi dôležitá úprava mladiny vo varni. Vzduch by mal byť dávkovaný až do dostatočne schladenej mladiny, a to v množstve potrebnom na pomnoženie kvasiniek a iba po dobu zakvasovania, pretože pri vzdušnení zakvasenej mladiny sa znižujú jej antioxidačné vlastnosti a podporuje tvorba prekurzorov a komponentov starej chuti piva [10].

Odporúčaný obsah rozpusteného kyslíka v mladine je 5–7 mg/l oproti 10 mg/l preferovaných v minulosti [11]. Pri obvykle doporučovanom 55 až 80 % nasýteniu mladiny kyslíkom pri atmosférickom tlaku a teplote 5 °C vychádzajú nasledujúce hodnoty: pre 10% mladinu 6–8,7 mg O₂/l, pre 12% 5,8–8,4 mg O₂/l. Ropustnosť kyslíka v mladine je trochu menšia než vo vode a je tiež podmienená jeho koncentráciou [12].

Pri dostatočnom okysličení ide nielen o nasýtenie kyslíkom 8 až 10 mg/l, ale i o jeho čo najmenší disperzný rozptyl. Silné prevzdušnenie môže mať tiež účinok na niektoré vlastnosti pív, ako obsah sterolov a mastných kyselín spôsobený napr. kalným scedzovaním a strhávaním horkých kalov. Súčasne však nie je možné popierať, že mnohé problémy pri kvásení majú pôvod v nedostatočnom pre-vzdušnení [13].

Nižšie pH pri chmelovare v oblasti blízkej izoelektrickému bodu bielkovín 5,0–5,2 znamená vyššiu koaguláciu bielkovín a tvorbu bohatšieho lomu. Tým dochádza k zlepšeniu separácie kalov a taktiež k čírosti spilanej mladiny. Naopak negatívny vplyv to môže mať na penivost' piva. Nižšie pH počas chmelovaru môže negatívne ovplyvniť využitie horkých kyselín, slabšej izomerizácie, avšak hotové pivo má pri nižšom pH lepšiu koloidnú aj mikrobiologickú stabilitu. Optimálne pH vyrá-

žanej mladiny medzi 5,0 a 5,2 znamená taktiež predpoklad pre rýchlejší rozjazd kvásenia. Ak sa okysluje hotová mladina, je to možné vyliešiť takisto dávkovaním vápenatých solí po skončení chmelovaru, napr. do vírivej kade [14].

Zníženie hodnôt pH mladiny k hranici 5,1 biologickým okyslením rmutov, je prínosné pre enzymové reakcie a zníženie oxidačných reakcií v varni [15]. Za vhodné pH mladín pre pomnožovanie kvasiniek a efektívne využitie aminokyselin sa považuje rozmedzie 5,3–5,6. Príliš vysoká hodnota pH môže meňiť flokuláciu niektorých kvasničných kmeňov a akumuláciu vicinálnych diketónov [16]. Zabránenie prístupu kyslíka počas výroby mladiny, úprava pH rmuto na 5,5 a pH mladiny na 5,1, dokonalá separácia kalov a tým aj látky typu mastných kyselín v priebehu scedzovania a ošetrovania mladiny, obmedzenie tepelnej reakcie minimalizovaním doby uplynutej medzi koncom varu mladiny a koncom chladenia na 80–100 min napomáhajú senzorickej stabilité piva [17]. Úprava pH na nižšie hodnoty sa pozitívne prejaví pri kvásení. Kyselina mliečna je pre okyslovanie najvhodnejšou kyselinou [18].

Cieľom práce bolo zistit vplyv zloženia mladiny, ako je pH, obsah kyslíka a kalov na priebeh kvásenia, stabilitu a organoleptické vlastnosti hotového piva.

2 MATERIÁL A METÓDY

2.1 Úprava pH mladiny

pH 13 % mladiín bolo upravované v procese rmutovania a chmelovaru kyselinou mliečnou. Celková spotreba kyseliny mliečnej je znázornená v tab. 1. Objem rmuto bol 630 hl a objem horúcej hotovej mladiny 930 hl.

Tab. 1 Spotreba kyseliny mliečnej

pH	5,1	5,2	5,3	5,4
Dávka kys. mliečnej v kg	47	42	31	23

2.2 Mikroorganizmy

V práci bol použitý prevádzkový kmeň pivovarských kvasiniek *Saccharomyces cerevisiae* subsp. *uvarum* W34/70. Kultúra bola uchovávaná na šikmom mladinovom agare pri 4 °C a každé tri mesiace preočkovaná. Maximálny počet nasadenia kvasiniek bol 6krát (počet generácií maximálne 6).

2.3 Kvásenie mladiny

Zákvasná teplota bola 9,5 °C, proces kvásenia prebiehal v CKT (2170 hl, naplnenie na 83 %) pri 14 °C a pri tlaku max. 50 kPa. Kvásinky boli stiahnuté na 5.–6. deň fermentácie, keď pokles zdanlivého extraktu bol minimálny (0,2 %/24 hodín) alebo nebol zaznamenaný žiadny pokles. Dokvasovanie prebiehalo pri teplote 14 °C dovtedy, kým hodnoty diacetylu nedosiahli požadované hodnoty 0,15 mg/l, potom nasledovalo schladenie a zrenie piva pri –1–0 °C v ležiackych tankoch.

2.4 Analytické metódy

2.4.1 Stanovenie obsahu kalov v horúcej mladine a sladine

Kaly boli stanovené v horúcej mladine alebo sladine hneď po odobratí. Na stanovenie bol použitý Büchnerov lievik a horúca mladina bola prefiltrovaná po množstvách 100 ml cez filtračný papier nakoniec vždy prepláchnutý horúcou vodou. Filtračné papiere s ob-

sahom kalov sa sušili pri 105 °C 3 hodiny. Po vysušení sa vzorka ochladila v exsikátore a zvážila.

2.4.2 Stanovenie čírosti mladiny a sladiny

Zákal bol meraný na prístroji Zákalomer MZN na základe merania rozptýleného svetla vo vzorke pod uhlom 90° a 15°. Zákal bol meraný u vzoriek horúcej mladiny a sladiny ihneď po odbere ako aj po vytemperovaní na 20 °C. Výsledky sú uvádzané v EBC.

Uhol 90° zachycuje čiastočky < než 0,5–1,0 μm (Z 90°)

Uhol 15° zachycuje čiastočky > než 0,5–1,0 μm (Z 15°)

2.4.3 Stanovenie pH

Meranie prebiehalo na prístroji pH meter 691, METROHM, SWISS MADE.

2.4.4 Stanovenie diacetylu

Diacetyl bol stanovený plynovou chromatografiou, porovnávacia anlyza bola robená destilačne. Vicinálne diketóny (VDK) boli stanovené destilačne podľa EBC odporúčanej spektrofotometrickej metódy [19].

2.4.5 Stanovenie koloidnej stability piva

Po zmeraní počiatočného zákalu v pive sa vzorky piva vložili do termostatu na 6 dní pri teplote 50 °C. Po uplynutí tejto doby boli vzorky po vytemperovaní na 20 °C vložené do kúpeľa s teplotou 0 °C na 24 hodín. Opäťovne bol zmeraný zákal (1 šok). Tento cyklus sa opakoval dovtedy, kým zákal nepresiahol 2 j. EBC. Trvanlivosť (stabilita) piva sa vypočíta z nasledujúceho vzorca: $T = 3(n - 1 + 2/z)$

T trvanlivosť (stabilita) v mesiacoch n počet šokov na dosiahnutie zákalu 2 j. EBC z hodnota zákalu v j. EBC

2.4.6 Stanovenie stability peny

Stabilita peny bola meraná vo flaši, a to ako interval medzi vytvorením peny pomocou oxidu uhličitého a jej poklesom. Meranie prebiehalo na prístroji NIBEM T (Haffmans).

2.4.7 Senzorické hodnotenie

Senzorické hodnotenie bolo vyhodnotené z výsledkov piatich degustátorov, ktorí hodnotili hotové 12% pivo po senzorickej stránke – základné chuti: sladkosť, plnosť, horkosť, rez ako aj pozitívne a negatívne chuti: chmelová, estery, astringent, diacetyl, DMS, kyslá chut' a iné.

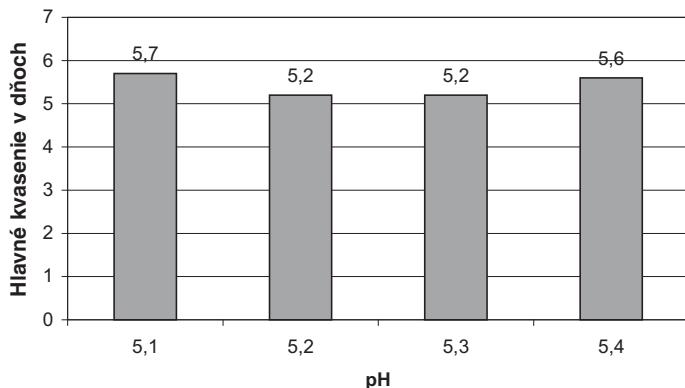
3 VÝSLEDKY A DISKUSIA

3.1 Vplyv pH

Hodnota pH je jedným z najdôležitejších parametrov pre riadenie procesu výroby piva. Za normálnych prevádzkových podmienok má pH kvasenej mladiny pomerne malý vplyv na rýchlosť celej fermentácie ako aj na pomnožovanie kvasiniek, pokiaľ sa neprekročí hraničná hodnota. Pri pivovarskej fermentácii sa pH pohybuje medzi 4,2–5,6. Pri tom je pH mladiny pred zakvasením 5,3 až 5,6 a hotového produktu 4,2–4,6. Pri kvásení pH klesá veľmi rýchlo vplyvom vznikajúceho CO₂. Už druhý deň po zakvasení klesne hodnota pH na hodnotu okolo 4,4 a tá sa už v ďalšom procese mení len nepatrne [20].

Cieľom bola úprava pH mladiny pomocou kyseliny mliečnej pri procese varenia. Sledovali sme vplyv rôznych hodnôt pH v rozmedzí 5,1–5,4 na priebeh fermentácie.

Obr. 1 Vplyv (počiatočnej hodnoty) pH mladiny na rýchlosť hlavného kvasenia vyjadrenú ako počet dní kvasenia, po ktorých bolo možné odstrániť kvasinky z CKT

Pri procese fermentácie sme určili rýchlosť hlavného kvasenia počtom dní, po ktorých bolo možné odstrániť kvasinky z CKT, teda čas odbúrania extraktu na hodnotu kedy sa môžu kvasinky z CKT odstrániť, čo je znázornené aj na obr. 1 (pozri Materiál a metódy). Z daného zobrazenia vyplýva, že pH v rozmedzí 5,1–5,4 má nepatrny vplyv na rýchlosť hlavného kvasenia. V procese zrenia sme pozorovali odbúravanie diacetylulu na hodnotu 0,15 mg/l. Deň, kedy koncentrácia diacetylulu poklesla na nami požadovanú hodnotu, je znázornený na obr. 2. V prípade pH 5,1 bol zaznamenaný najkratší čas odbúrania diacetylulu. Celkový čas fermentácie bol 6,9 dňa. Napäk, pri pH 5,4 bol pozorovaný najdlhší čas hlavného kvasenia a odbúrania diacetylulu, ako je možné vidieť na obr. 2. Priemerná hodnota bola 11,4 dňa. Pri senzorickom hodnotení 12% hotového piva nariedeného systémom HGB boli piva vyrobené z mladín s pH 5,1 a 5,2 charakterizované ako kyslejšie a profilové hodnotenie týchto pív bolo nižšie. Po senzorickej stránke boli preferované pívá vyrobené z mladín s vyšším pH.

3.2 Vplyv kyslíka

Ďalším dôležitým parametrom ovplyvňujúcim kvasenie je koncentrácia kyslíka mladiny. So zvyšovaním stupňovitosti mladiny sa množstvo rozpusteného kyslíka v mladinách znižuje. Význam kyslíka pri kvasení piva je spojený predovšetkým so syntézou sterolov a nenasýtených mastných kyselín kvasinkami. Tieto lipidy sú životne dôležité štrukturnálne zložky kvasničnej membrány, na ich zlo-

žení a obsahu závisí aktívita pohybu živných látok a metabolítov z bunky do živného prostredia a naopak [21].

Vyšie prevzdušnenie mladiny inhibuje tvorbu esterov [22]. Číre mladiny, bez hrubého kalu, potrebujú zvlášť intenzívne prevzdušnenie pri zakvasovaní pre dosiahnutie dobrých výsledkov peny [23].

Cielom bolo sledovať vplyv vzdušnenia a obsahu kyslíka v mladine na priebeh fermentácie. V mladine boli nasledovné koncentrácie kyslíka: 8 mg/l, 9 mg/l a 10 mg/l. Experiment prebiehal v prevádzkových podmienkach. Pri koncentrácií kyslíka v tomto rozmedzí neboli sledované žiadne zmeny počas fermentácie. Potreba odstránenia kvasinkov z CKT (5. deň), pokles diacetylulu na 0,15 mg/l (7. deň) ako aj počet mŕtvyx buniek (do 2 %) boli porovnatelné. V našom prípade tieto koncentrácie kyslíka nevedeli k zmenám v procese výroby. Senzorické hodnotenie neprekázalo významné chutové rozdiely u daných pív, rozlišiteľnosť vzoriek bola 20 %.

3.3 Vplyv obsahu kalov

Hrubé kaly sú v podstate totožné s lomom vzniknutom pri chmelovare. Ich množstvo závisí na akosti použitého sladu, kvantitatívnej i kvalitatívnej stránke chmelenia, spôsobe rmutovania, priebehu scedzovania, dobe a intenzite chmelovaru. Značný význam má tak tiež obsah polyfenolových látok a varom koagulovateľného dusíka v mladine. 1 hl 12% mladiny obsahuje 20 až 70 g hrubých kalov, pričom táto hodnota sa zvyšuje pri sprac-

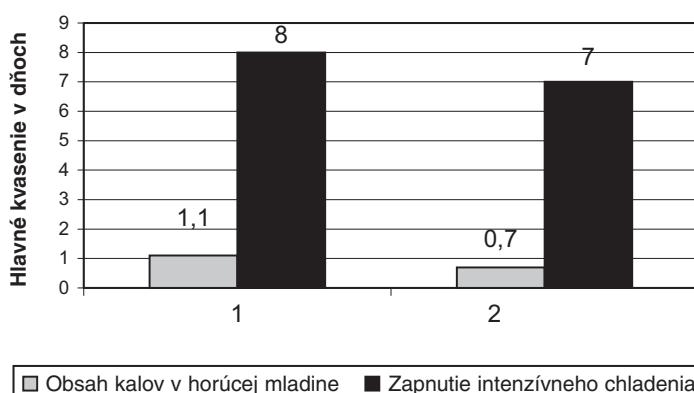
vani zle rozluštených sladov, pri kalnom stekaní sladiny, zlom povarení rmutov, infúznom a krátkom rmutovaní, dávkovaní chmeľov s vysokým obsahom polyfenolov, vysokom obsahu kovových iónov a nízkom pH mladiny [12, 24, 25]. Zakalená mladina neposkytuje kvasinkám dostatočnú nutričnú hodnotu, vedie k zhoršenému rastu kvasiniek, nižšiemu prekvaseniu a k väčšiemu obsahu volného aminodusíka v hotovom pive. Všetky tieto faktory vedú k zhoršeniu kvality piva a k nižšej stabilité chuti [26]. Vyšší podiel kalov zväčšuje stres kvasiniek a môže znižovať ich vitalitu a viabilitu [27].

Cielom bolo sledovať vplyv dekokčného a infúzneho rmutovania na obsah kalov v sladine pohromade (po prevretí stiahnutej mladiny v mladinovom kotli pred prvým pridávkom chmeľu) a v hotovej horúcej mladine, vplyv obsahu kalov na priebeh fermentácie ako aj stabilitu peny a organoleptické vlastnosti piva.

V závislosti od kvality sladu a od technológie scedzovania sme mali mladiny s vyšším (1,1 g/l v priemere) a nižším obsahom kalov (0,7 g/l v priemere). Obsah kalov bol stanovený v horúcej mladine. Mladiny s stupňovitosťou 3 % boli pripravené infúznym spôsobom. U mladín s vyšším obsahom kalov bolo sledované dlhšie odbúravanie diacetylulu, požadovaná koncentrácia (0,15 mg/l) sa dosiahla až na 8. deň, avšak u mladín s nižším obsahom kalov bol diacetyl v špecifikácii už na 7. deň, čo je znázornené aj na obr. 3.

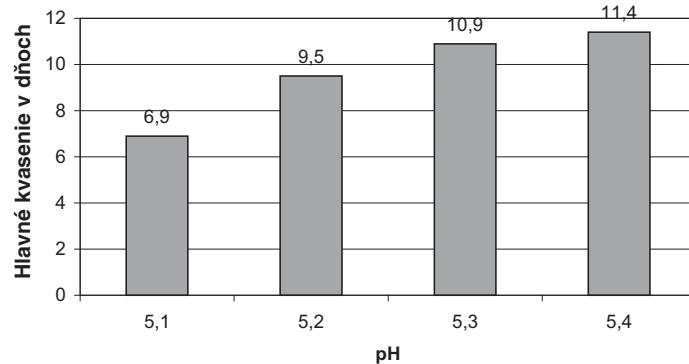
U mladín s vyšším obsahom kalov bola zaznamenaná nižšia stabilita peny v hotovom

Obr. 3 Pokles hodnoty diacetylulu na požadovanú hodnotu v závislosti od obsahu kalov v horúcej mladine: 1 – obsah kalov 1,1 g/l, 2 – obsah kalov 0,7 g/l

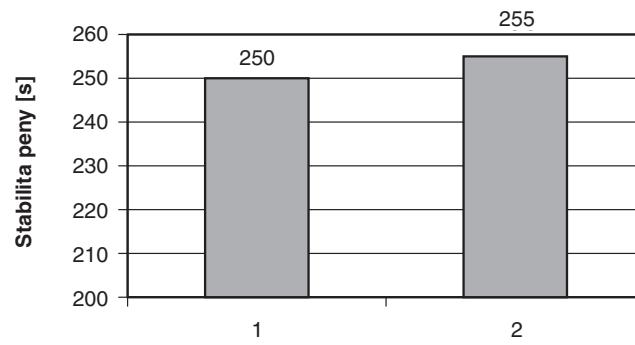

□ Obsah kalov v horúcej mladine ■ Zapnutie intenzívneho chladenia

Obr. 2 Vplyv pH mladiny na rýchlosť odbúrania diacetylulu na hodnotu 0,15 mg/l vyjadrenú ako počet dní, po ktorých poklesla koncentrácia diacetylulu na požadovanú hodnotu

Obr. 4 Stabilita peny v hotovom pive v závislosti od obsahu kalov v horúcej mladine: 1 – obsah kalov 1,1 g/l, 2 – obsah kalov 0,7 g/l

pive, rozdiel sa pohyboval v priemere o 5 sekúnd (2 %), čo je znázornené aj na obr. 4. Tiež bola sledovaná nižšia koloidná stabilita piva, kde rozdiel sa pohyboval v priemere o 3 týždne, u mladín s vyšším obsahom kalov bola sledovaná nižšia koloidná stabilita o 9 %. Pivá boli riedené na 12 % pomocou HGB systému a uskutočnená degustácia čerstvých piv (do 2 týždňov) neprekázala rozdiely medzi danými pivami. Pivá boli ohodnotené ako dobré s celkovým hodnotením 7,0 (dobré pivo).

Vplyv infúzneho a dekokčného rmutovania na obsah kalov je zobrazený na obr. 5. Zákal v horúcej sladine a mladine hned po odobratí ako aj po vytemperovaní na 20 °C bol meraný pomocou zákalomeru. Priemerná teplota meranej horúcej sladiny sa pohybovala okolo 75 °C a horúcej mladiny okolo 80 °C. Pri horúcej aj vytemperovanej sladine na 20 °C bol sledovaný u infúzneho spôsobu rmutovania vyšší zákal pri uhle 90° a nižší zákal pri uhle 15° ako pri dekokčnom spôsobe rmutovania. Zákal mohol byť ovplyvnený nielen procesom rmutovania, ale aj procesom scedzovania. Pri horúcej mladine aj schladenej na 20 °C boli pozorované vyššie zákaly v prípade infúzneho spôsobu rmutovania ako dekokčného, čo je znázornené aj na obr. 5. V hotovom pive sme pozorovali nižšie zákaly v prípade dekokčného rmutovania.

4 ZÁVER

1. pH v rozmedzí 5,1–5,4 má nepatrny vplyv na rýchlosť hlavného kvasenia. Pri pH 5,1 bol zaznamenaný najkratší čas odbúrania diacetylzu. Celkový čas fermentácie bol 6,9 dňa. Pri pH 5,4 bol pozorovaný najdlhší čas hlavného kvasenia a odbúrania diacetylzu, priemerná hodnota bola 11,4 dňa. Po senzoričke stránke boli preferované pivá vyrobené z mladín s vyšším pH.
2. Pri použití rôzneho vzdušnenia mladiny – 8 mg/l, 9 mg/l a 10 mg/l kyslíka neboli sledované žiadne rozdiely v priebehu fermentácie. Deň odstránenia kvasiniek z CKT, pokles diacetylzu ako aj počet mŕtvych buniek (do 2 %) boli porovnatelné. Senzoričké hodnotenie neprekázalo významné chutové rozdiely u daných piv, rozlišiteľnosť vzoriek bola 20 %.
3. U mladín s vyšším obsahom kalov bola sledované dlhšie odbúravanie diacetylzu na požadovanú hodnotu o 1 deň, nižšia stabilita peny o 5 sekúnd (2 %) a nižšia koloidná stabilita piv o 3 týždne (9 %). Čo sa týka organoleptických vlastností čerstvých piv, neboli pozorované žiadne rozdiely a pivá boli hodnotené ako dobré.
4. Pri infúznom spôsobe rmutovania bol vyšší zákal pri uhle 90° a nižší zákal pri uhle 15° v horúcej aj vychladenej sladine na 20 °C v porovnaní s dekokčným spôsobom rmutovania. Zákal mohol byť ovplyvnený nielen procesom rmutovania, ale aj procesom scedzovania. V prípade horúcej mladiny ako aj schladenej na 20 °C boli pozorované vyššie zákaly u infúzneho spôsobu rmutovania, ako u dekokčného.

Literatúra

- [1] Basařová, G., Janoušek, J.: Význam amionokyselín v technológii a v kvalite piva, Kvasny Prum. **46**, 2000, s. 314–317.
- [2] Chládek, L.: Problematika viřivých kádov, Kvasny Prum. **43**, 1997, s. 102–105.
- [3] Rehmanji, M., Gopal, Ch., Mola, A.: A novel stabilisation of beer with Polyclar Brewbrite TM. Tech. Q. Master. Brew. Assoc. Am. **39**, 2002, s. 24–28.
- [4] Goldmann, R., Dostál, J.: Snížení obsahu kalu flotací horké mladiny ve vřívě kádi. Kvasny Prum. **45**, 1999, s. 7–9.
- [5] Krüger, E., Lindemann, B., Denninger, H., Döll, W.: Separation of hot wort (Effect on taste and filterability of beer). Brauwelt international 1990, IV, s. 280–281.
- [6] Waiblinger, R.: Bier Filterability. Brewer Int. **2**, 2002, s. 1.
- [7] Bamforth, C.: How important is wort clarity. Brew.Guardian **131**, 2002, s. 26–28.
- [8] Narziss, L., Mück, E.: Der Einflus langketiger Freier Fettsäuren auf die Geschmacksstabilität des Bieres. Monatsschr. Brauwiss. **39**, 1986, s. 296–300.
- [9] Poledníková, M., Zoufalý, T.: The affect of wort break on the contents of higher fatty acids. Kvasny Prum. **45**, 1999(10), Pivovarské a sladařské dny, s. 11.
- [10] Forster, C., Back, W.: Proc. Eur. Brew. Conv. 27th, Cannes 1999, 727.
- [11] Basařová, G.: Vývoj teórie a praxe kvasenia a dokvasovanie piva. Kvasny Prum. **48**, 2002, s. 193–199.
- [12] Chládek, L., Síma, J.: Prevzdušnenie mladiny. Kvasny Prum. **38**, 1992, s. 298–299.
- [13] Narziss, L.: Kvasenie a zrenie. Kvasny Prum. **38**, 1992, s. 33–34.
- [14] Šemík, P., Sekora, M., Gubiš, J.: The operation experiences in additioning of calcium during wort production. Kvasny Prum. **48**, 2002, s. 192–194.
- [15] Narziss, L.: Untersuchungen zur Beeinflussung der Geschmacksstabilität durch Variation technologischer Parameter bei der Bierherstellung. Monatsschr.Brauwiss. **52**, 1999, s. 192–206.
- [16] Vernerová, J., Čejka, P.: Poruchy hlavného kvašenia a jejich príčiny. Kvasny Prum. **33**, 1987, s. 33–35.
- [17] Narziss, L. a kol.: Technological Approach to Improve Flavour Stability. Tech.Q. Master Brew. Assoc. Am. **30**, 1993, s. 48.
- [18] Veldichová, Z., Debourg, A., Van Dervelde, L., Rychter, M.: Production of Biologically Acidified Wort – Impact of Varying pH on Fermentation Performance. Kvasny Prum. **45**, 1999(10), Pivovarské a sladařské dny, s. 10.
- [19] Analytica EBC, 4. Edition., Brauereiund Getränke Rundschau, Zrich, 1987.
- [20] Bamforth, C.W.: pH in brewing: an Overview. Tech. Q. Master. Brew. Assoc. Am. **38**, 2000, s. 1–9.
- [21] Ginova-Stojanova, T., Janeva, V.: Syntéza ergosterolu a aktivity pivovarských kvasiniek. Kvasny Prum. **31**, 1985, s. 201–204.
- [22] Bamforth, C.: How important is wort clarity. Brew.Guardian **131**, 2002, s. 26–28.
- [23] Narziss, L., Reicheneder, E., Voigt, J.: Technologische Faktoren zur Beeinflussung des Bierschaums. Brauwelt **134**, 1994, s. 360.
- [24] Basařová, G., Čepička, J.: Sladařství a pivovarství. Skriptá VŠCHT, SNTL, Praha, 1985.
- [25] Hlaváček, F., Lhotský, A.: Pivovarství. SNTL, Praha, 1972.
- [26] O'Connor-Cox, E. S. C., Lodolo, E. J., Steyn, E. J., Axcell, B. C.: High Gravity Wort Clarity and Its Effect on Brewing Yeast Performance. Tech. Q. Master. Brew. Assoc. Am. **33**, 1996, s. 20.
- [27] Steenberg, J., Gubiš, J., Melicharová, E., Šimek, V., Goldmann, R.: Dynamický sber kvasnic z CKT a jejich asimilace pred zakvašovaním – kvasničné hospodářství Gambrinus. Kvasny Prum. **49**, 2003, s. 30–33.

Obr. 5 Zákal horúcej a schladenej sladiny a mladiny v závislosti od typu rmutovania

